

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P. s. r. o.**, so sídlom v B., P. IČO: X. zastúpenej advokátskou kanceláriou F. s. r. o., so sídlom v B., G. IČO: X. proti povinnej **J.** bývajúcej v L., P. **o vymoženie 167,30 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6Er/632/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15CoE/1/2013-50 z 31. januára 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 15CoE/1/2013-50 z 31. januára 2013 vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 6Er/632/2003-27 z 20. októbra 2011 a vec mu v rozsahu zrušenia **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice uznesením č. k. 6Er/632/2003-27 z 20. októbra 2011 prvým výrokom zamietol žiadosť oprávnenej na zmenu súdneho exekútora. Druhým a tretím výrokom vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Štvrtým výrokom uložil oprávnenej povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. L. trovy exekúcie vo výške 141,10 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre (ako súd odvolací) rozhodol uznesením č. k. 15 CoE 1/2013-50 z 31. januára 2013 tak, že uznesenie okresného súdu v prvých troch výrokoch potvrdil a vo štvrtom výroku zmenil tak, že oprávnená je povinná nahradiť súdnemu

exekútorovi trovy exekúcie v sume 35,42 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre (vo výroku potvrdzujúcom uznesenie súdu prvého stupňa) podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 – ďalej len „O. s. p.“), 2. konali vo veci, v ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 4. boli nesprávne obsadené (§ 237 písm. g/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Na základe uvedeného oprávnená žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a aby boli Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený v súlade s ust. § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ust. § 237 a § 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa ust. § 239 O. s. p. v preskúmvanej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie

výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania oprávnenej by tak prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne vymenovaných v ust. § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je totiž dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Na tieto vady, ktoré v podstate zodpovedajú absencii niektorej z podmienok konania (procesných podmienok, len za splnenia ktorých môže súd konať vo veci), prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, to znamená aj vtedy, keď neboli dovolateľom výslovne namietané, čo je záver, ktorý možno vyvodiť z druhej vety § 242 ods. 1 O. s. p. Výskyt niektorej z týchto väd v konaní pred odvolacím súdom je vždy dôvodom na to, aby súd rozhodujúci o dovolaní, napadnuté rozhodnutie podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zrušil, a to prípadne spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa (§ 243b ods. 3 O. s. p.), ak sa preukáže, že aj jeho rozhodnutie (resp. konanie, ktoré mu predchádzalo) trpí niektorou z väd podľa § 237 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené, sa dovolací súd zameral na opodstatnenosť tvrdenia oprávnenej, že sa jej postupom súdov odňala možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Oprávnená existenciu tejto vady vyvodzovala z toho, že súdy oboch stupňov ju nevyzvali a ani s ňou inak nekomunikovali o jej právnych a skutkových návrhoch (námietky proti prejednaniu veci, konanie bez nariadenia pojednávania, dokazovania). Namietala tiež, že odvolací súd nerešpektoval jej návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, do skončenia exekučného konania o ňom nerozhodol a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa o ňom vôbec nezmieňuje.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. je taký (vadný) postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv,

priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tejto súvislosti bližšie zaoberal práve námietkou oprávnenej, podľa ktorej odvolací súd nerozhodol o jej návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrh oprávnenej označený ako „Návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a doplnenie právnej argumentácie k podanému odvolaniu“ bol doručený Okresnému súdu Levice dňa 7. septembra 2012 (č. 1. 45). Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napadnutým uznesením rozhodol 31. januára 2013 iba o odvolaní oprávnenej zo dňa 8. decembra 2011 (č. 1. 35) bez uvedenia dôvodu, prečo sa návrhom oprávnenej na prerušenie konania vôbec nezaoberal.

Pokiaľ o včas podanom uvedenom procesnom návrhu oprávnenej odvolací súd nerozhodol bez toho, aby boli splnené podmienky pre takýto postup (napr. ak by bol návrh oprávnenej doručený na súd prvého stupňa po dátume, kedy bolo rozhodnuté o odvolaní oprávnenej), odňal oprávnenej v dôsledku uvedeného postupu možnosť konať pred súdom.

Uvedená skutočnosť, t. j. že v konaní došlo k procesnej vade podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 243b ods. 1 O. s. p. uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalšími námietkami oprávnenej, uvedenými v dovolaní. Dovolací súd nerozhodol ani o návrhu oprávnenej na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý tvorí súčasť podaného dovolania, nakoľko ide o totožný návrh s tým, ktorý oprávnená podala v priebehu odvolacieho konania, takže o ňom rozhodne

odvolací súd v novom rozhodnutí samostatným výrokom. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 30. apríla 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová